



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 335/2017-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom disciplinárneho senátu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ds 2/2014, pôvodne vedenom pod sp. zn. 2 Ds 9/2008 a v odvolacích konaniach vedených pod sp. zn. 2 Dso 1/2011 a 1 Dso 7/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. marca 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“)

pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom disciplinárneho senátu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ds 2/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“), pôvodne vedenom pod sp. zn. 2 Ds 9/2008 a v odvolacích konaniach vedených pod sp. zn. 2 Dso 1/2011 a 1 Dso 7/2014.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že: *«Disciplinárne konanie, v ktorom došlo k neprimeraným a zbytočným prietahom v konaní, sa týka disciplinárneho konania vedeného proti sudcovi Krajského súdu v Žiline [REDAKOVANÉ]. Uvedené konanie vedie disciplinárny senát pod sp. zn. 2 Ds 9/2008, aktuálne sp. zn. 2 Ds 2/2014. Predmetné konanie je spoločným konaním:*

(i) o návrhu sudcu [REDAKOVANÉ] (sťažovateľ) na určenie, že napomenutie predsedu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.06.2008 je neplatné,

(ii) o návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý podal predseda Krajského súdu v Žiline dňa 12.02.2009 proti sťažovateľovi (konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 2 Ds 1/2009).

... Konanie o návrhu sudcu [REDAKOVANÉ] na určenie, že písomné napomenutie predsedu Krajského súdu v Žiline je neplatné.

... Podaním zo dňa 30.06.2008 dal vtedajší predseda Krajského súdu v Žiline [REDAKOVANÉ] písomné napomenutie sťažovateľovi v zmysle ust. § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení platnom v čase podania písomného napomenutia. Sťažovateľ svojím podaním zo dňa 15.07.2008 podal návrh na určenie, že napomenutie je neplatné. Tento návrh bol disciplinárnemu súdu doručený dňa 17.07.2008. Dňa 07.08.2008 disciplinárny súd požiadal predsedu Krajského súdu v Žiline o vyjadrenie, toto vyjadrenie bolo doručené disciplinárnemu súdu 25.08.2008 a v ten deň odoslané aj sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]. Týmto úkonom fakticky skončilo konanie o predmetnom návrhu. Nasledujúcim úkonom, aspoň čiastočne sa týkajúcim prejednávania dotknutého návrhu, bolo až uznesenie o spojení tejto veci s disciplinárnou vecou sp. zn.

2 Ds 1/2009, ktoré bolo vydané až dňa 28.07.2009 (doručené dňa 15.08.2009). Z uvedeného je zrejmé, že disciplinárny senát bol v tejto veci viac ako 11 mesiacov nečinný a neuskutočnil žiadny úkon.

... Za činnosť súdu smerujúcu k odstráneniu právnej neistoty nie je možné považovať konanie o vylúčení sudcov, ktorého základ nebol daný námietkou stíhaného sudcu (sťažovateľa). Vo svojej podstate totiž ide len o „zdanlivé“ konanie, ktoré nijakým spôsobom neprispelo k vyriešeniu podstaty veci. Zároveň je nutné konštatovať, že dotknutí sudcovia - [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] - svoju zaujatosť oznámili až dňa 02.09.2008, hoci o dôvodoch museli vedieť už bezprostredne pri prvom úkone disciplinárneho súdu. Ak doručenie návrhu na vyslovenie neplatnosti napomenutia považovali za neodkladný úkon, ktorý má vykonať aj vylúčený sudca, rozhodne mali súčasne s týmto úkonom aj oznámiť dôvody svojej zaujatosti. Uvedené im muselo byť zrejmé aj z toho titulu, že už dňa 10.04.2008 v inej veci boli rozhodnutím sp. zn. Nds 1/2007 vylúčení z prejednávania tejto veci.

... Od spojenia vecí konanie o návrhu na vyslovenie neplatnosti napomenutia zdieľa osud „hlavnej“ veci.

... V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že disciplinárny súd sa danou vecou - samotným napomenutím, resp. návrhom na vyslovenie jeho neplatnosti doposiaľ vôbec meritórne nezaoberal. V jedinom rozhodnutí vo veci zo dňa 03.11.2010 len prebral vyjadrenia vtedajšieho predsedu Krajského súdu v Žiline, a to vrátane nepresného konštatovania, že konkrétna súdená vec je na prvom stupni vecou Okresného súdu Dolný Kubín, hoci v skutočnosti išlo o vec Okresného súdu Žilina. O absolútne nekoncentrovanej činnosti disciplinárneho súdu svedčí aj to, že počas celého trvania tohto disciplinárneho konania po prvýkrát - aj to len vo všeobecnosti - sa zmieňuje o pripojení spisu/veci, ktorej sa napomenutie týka, až v uznesení o odročení pojednávania dňa 08.02.2012 t. j. po takmer 45 mesiacoch od začatia disciplinárneho konania.

... Chronologicky možno zhrnúť úkony disciplinárneho súdu (senátu) vo veci prejednávania návrhu sudcu na vyslovenie neplatnosti písomného napomenutia predsedu súdu nasledovne:

17.07.2008: návrh sudcu doručený disciplinárnemu súdu

07.08.2008: disciplinárny súd požiadal predsedu Krajského súdu v Žiline o vyjadrenie k návrhu

25.08.2008: doručenie vyjadrenia predsedu Krajského súdu v Žiline, zaslanie vyjadrenia sudcovi (sťažovateľovi)

28.07.2009: uznesenie o spojení vecí s vecou vedenou pod sp. zn. 2 Ds 1/2009

03.11.2010: prvé meritórne rozhodnutie vo veci

21.12.2010: doručenie odvolania sudcu (sťažovateľa) na disciplinárny súd

27.06.2011: rozhodnutie odvolacieho disciplinárneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Dso 1/2011 - zrušenie rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 03.11.2010 a vrátenie veci tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie

08.02.2012: ústne pojednávanie disciplinárneho senátu bez prejednania návrhu sudcu

19.09.2012: ústne pojednávanie disciplinárneho senátu bez prejednania návrhu sudcu

17.10.2012 ústne pojednávanie disciplinárneho senátu odročené na neurčito za účelom rozhodnutia o námietke zaujatosti voči všetkým členom disciplinárneho senátu

?? 2014: v bližšie neurčenom období bola vec pridelená do disciplinárneho senátu sp. zn. 2 Ds 2/2014

22.01.2015: disciplinárny senát rozhodol o námietke zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu 2 Ds [REDACTED] tak, že ho z konania vylúčil

16.03.2016: druhé meritórne rozhodnutie (zatiaľ neprávoplatné).

... Ako vyplýva z vyššie uvedeného, konanie disciplinárneho súdu (resp. disciplinárneho senátu) vykazuje zrejme znaky nekoncentrovanosti od začiatku konania, pričom zjavnú nečinnosť vykazoval disciplinárny súd predovšetkým v obdobiach 25.08.2008 - 28.07.2009 (t. j. 11 mesiacov), 21.12.2011 - 27.06.2012 (t. j. 6 mesiacov), 27.06.2011 - 08.02.2012 (7,5 mesiaca), 08.02.2012 - 19.09.2012 (7,5 mesiaca), 17.10.2012 - do 16.03.2016 (t. j. 3 roky a 5 mesiacov!). S výnimkou mechanického opísania vyjadrenia bývalého predsedu Krajského súdu v Žiline [REDACTED] sa disciplinárny senát uvedeným skutkom doposiaľ meritórne nezaoberal a vo veci nebol schopný rozhodnúť počas obdobia trvajúceho neuveriteľných 7 rokov a 8 mesiacov.»

3. Ďalej sťažovateľ v sťažnosti uviedol: „... Podaním zo dňa 12.02.2009 (doručený dňa 16.02.2009) vtedajší predseda Krajského súdu v Žiline [REDAKOVANÉ] podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi [REDAKOVANÉ] pre údajné nasledovné skutky:

(i) Vo veci sp. zn. 10 CoD 24/2008 po tom, čo nezabezpečil doručenie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu stranám, predsedal dňa 11. decembra 2008 senátu, v ktorom došlo k rozhodnutiu tzv. rekurzom a bez toho, aby požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia, toto ako predseda senátu vypracoval až dňa 4. februára 2009,

(ii) Vo veci Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 5 C 482/1997, ktorá bola s opravným prostriedkom podaným žalobcom predložená Krajskému súdu v Žiline dňa 4. októbra 2005 a tu sa vedie pod sp. zn. 9 Co 36/2005, do dňa 16. februára 2007, teda 16 mesiacov a 12 dní ako sudca - predseda senátu, ktorému bola vec zverená, neurobil žiadny očividný úkon, ktorý by smeroval k rozhodnutiu veci,

(iii) Vo veci Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 5 C 482/1997, ktorá bola s opravným prostriedkom podaným žalobcom predložená Krajskému súdu v Žiline dňa 4. októbra 2005 a tu sa vedie pod sp. zn. 9 Co 36/2005, údajne senát Krajského súdu v Žiline zložený z predsedu senátu [REDAKOVANÉ] a členov senátu [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], hoci ani jeden z nich nebol na pracovisku dňa 5. januára 2009, rozhodol o prerušení konania, čo však nebola pravda, lebo zápisnica o hlasovaní je fiktívna.

... Za uvedené skutky predseda Krajského súdu v Žiline navrhoval, aby bolo sudcovi [REDAKOVANÉ] uložené disciplinárne opatrenie v zmysle § 117 dos. 5 písm. c) zákona č. 385/2000 Z. z. v znení platnom ku dňu podania návrhu na začatie disciplinárneho konania, a to odvolanie z funkcie sudcu...

... Chronologická sumarizácia úkonov vo veci disciplinárneho konania proti sudcovi [REDAKOVANÉ]:
16.02.2009: disciplinárnemu súdu bol doručený návrh bývalého predsedu KS v Žiline [REDAKOVANÉ] na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi [REDAKOVANÉ]

06.03.2009: minister spravodlivosti dočasne pozastavil [REDACTED] výkon funkcie sudcu (rozhodnutie zrušené až 02.08.2010)

01.04.2009: sudcovi [REDACTED] bol doručený návrh na začatie disciplinárneho konania

28.07.2009: uznesenie o spojení vecí s vecou vedenou pod sp. zn. 2 Ds 9/2008

30.09.2009: vytýčený prvý termín ústneho pojednávania, sudca (sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti)

12.10.2009: prvostupňový disciplinárny súd rozhodol o námietke zaujatosti

22.04.2010: odvolací disciplinárny súd rozhodol o odvolaní vo veci námietky zaujatosti

31.05.2010: rozhodnutie odvolacieho disciplinárneho súdu o námietke zaujatosti doručené sudcovi

30.06.2010: vytýčený termín ústneho pojednávania (bezdôvodne zmenený zo dňa 23.06.2010)

22.09.2010: termín ústneho pojednávania (bez riadneho predvolania sudcu [REDACTED])

03.11.2010: termín ústneho pojednávania (bez riadneho predvolania sudcu [REDACTED] - čo bol napokon aj dôvod, pre ktorý odvolací disciplinárny súd zrušil meritórne prvostupňové rozhodnutie)

21.12.2010: disciplinárnemu súdu bolo doručené odvolanie sudcu [REDACTED] proti prvostupňovému disciplinárnemu rozhodnutiu

27.06.2011: odvolací disciplinárny súd sp. zn. 2 Dso 1/2011 rozhodol bez pojednávania o odvolaní sudcu [REDACTED] tak, že prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému disciplinárnemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie

19.08.2011: doručenie rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho súdu obhajkyňi sudcu [REDACTED]

08.02.2012: ústne pojednávanie, ktoré vytýčil prvostupňový disciplinárny súd, bez prejednania návrhu sudcu

19.09.2012: ústne pojednávanie, odročené na termín 17.10.2012, kedy predvolal jedného zo štyroch navrhovaných svedkov

15.10.2012: podanie námietky zaujatosti voči všetkým členom disciplinárneho senátu ústne pojednávanie disciplinárneho senátu odročené na neurčito za účelom rozhodnutia o námietke zaujatosti

17.10.2012:ústne pojednávanie, ktoré vytyčil prvostupňový disciplinárny súd, bez prejednávania návrhu sudcu

?? 2014: v bližšie neurčenom období bola vec pridelená do disciplinárneho senátu sp. zn. 2 Ds 2/2014

22.01.2015: disciplinárny senát rozhodol o námietke zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu 2 Ds [REDACTED] tak, že ho z konania vylúčil

16.03.2016: druhé meritórne rozhodnutie (zatiaľ neprávoplatné).

... Ako to vyplýva z vyššie uvedeného, konanie disciplinárneho senátu (prvostupňového i odvolacieho) vykazovalo od začiatku maximálnu nekoncentrovanosť a dlhé úseky úplnej nečinnosti disciplinárneho senátu (medzi jednotlivými úkonmi viac ako polročné nekonanie) počas celého obdobia až do októbra 2012. Od tohto obdobia však disciplinárny senát nekonal vôbec, t. j. nekonal do konca roku 2012, avšak ani v priebehu rokov 2013, 2014 a 2015. Ďalší úkon súdu bol až 16.03.2016. Disciplinárny senát teda zostal úplne nečinný celých 3,5 roka, medzičasom bola v roku 2014 vec pridelená novému disciplinárnemu senátu 2 Ds 2/2014. Už samotná táto skutočnosť vo veci disciplinárneho konania proti sudcovi [REDACTED] je prejavom zjavných a ničím neodôvodnených prietáhov v konaní.“

4. V súvislosti s pasívnou legitimáciou sťažovateľ uviedol:

«Podľa ustanovenia § 119 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení účinnom do 31.12.2011 bol Najvyšší súd na účely disciplinárneho konania disciplinárnym súdom. Dňom 01.01.2012 nadobudol účinnosť zákon č. 467/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré ďalšie zákony. Článkom I bod 1 zákona č. 467/2011 Z. z. boli slová „disciplinárny súd“ vo všetkých tvaroch a v celom texte zákona č. 385/2000 Z. z. nahradené slovami „disciplinárny senát“. Navyše, ust. § 119 bolo zmenené tak, že „disciplinárnu zodpovednosť zisťuje a disciplinárne opatrenia ukladá disciplinárny senát“ (§ 119 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z.). Uvedené označenie orgánu rozhodujúceho o disciplinárnej zodpovednosti sudcu rešpektuje aj vymedzenie tohto orgánu priamo v Ústave SR, napr.

čl. 147 ods. 1 alebo čl. 148 ods. 1. Ústavná sťažnosť preto smeruje priamo proti disciplinárnemu senátu, v disciplinárnej veci sudcu [REDAKOVANÉ] vedenej pod sp. zn. 2 Ds 9/2008, aktuálne sp. zn. 2 Ds 2/2014. Predmetné vymedzenie je zároveň plne v súlade s právnym názorom ústavného súdu (III. ÚS 125/2012).

... V súvislosti s označeným uznesením ústavného súdu z 28.03.2012 považujeme za potrebné zdôrazniť neopodstatnenosť naznačovanej účelovosti predchádzajúcej ústavnej sťažnosti zo dňa 01.03.2012. Je pravdou, že došlo k späťvzatiu disciplinárneho návrhu v čase, kedy bola osoba „navrhovateľa“ a disciplinárne stíhaného sudcu totožná, avšak disciplinárny senát uvedenú skutočnosť doposiaľ absolútne nerešpektuje a vo veci koná ďalej bez toho, aby o späťvzati návrhu na začatie konania akýmkoľvek spôsobom rozhodol. Dokonca k tomuto nezaujal žiadny postoj ani v rámci jeho neskorších procesných úkonov, hoci z rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 125/2012 zo dňa 28.03.2012 jednoznačne vyplýva, že o tomto úkone mal rozhodnúť. Odhliadnuc od konštatovaného samotný akt späťvzatia nijakým spôsobom neznižuje postavenie sťažovateľa ako obete za predošlé neprímerane dlhé trvanie disciplinárneho konania.»

5. Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: „Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom disciplinárneho senátu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ds 9/2008, aktuálne sp. zn. 2 Ds 2/2014, ako aj 2 Dso 1/2011 a 1 Dso 7/2014 bolo porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 20 000,00 eur..., ktoré je disciplinárny senát povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Disciplinárny senát je povinný uhradiť sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia na účet jeho právnej zástupkyne do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúca porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu práva nečinnosťou tohto orgánu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

9. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola

na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05).

10. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v sťažnosti sám uviedol, že disciplinárny senát rozhodol 16. marca 2016, v dôsledku čoho bolo napadnuté konanie v merite veci skončené. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažovateľovu sťažnosť zo 17. marca 2016 (vypracovanú deň po rozhodnutí v merite veci) a doručení ústavnému súdu 21. marca 2016 považuje za zjavne účelovú. Ústavný súd na Najvyššom súde Slovenskej republiky taktiež zistil, že rozhodnutie disciplinárneho senátu zo 16. marca 2016, ktorým bolo v merite veci rozhodnuté tak, že napomenutie udelené sťažovateľovi je neplatné, nadobudlo právoplatnosť 9. mája 2016.

11. Keďže sťažovateľ namieta porušenie označených práv postupom disciplinárneho senátu v napadnutom konaní sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. marca 2016, t. j. v čase, keď napadnuté konanie už bolo skončené (16. marec 2016), a preto k namietanému porušovaniu označených práv už nemohlo dochádzať a právna neistota sťažovateľa už nemohla trvať, ústavný súd sťažnosť v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

12. Podaním doručeným ústavnému súdu 17. marca 2017 právna zástupkyňa sťažovateľa oznámila, že v súvislosti so vznikom pracovného pomeru v Centre právnej pomoci vypovedala sťažovateľovi splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a súčasne oznámila, že „*právne zastúpenie sťažovateľa prevezme* [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED]“. Vzhľadom na procesný stav danej veci

ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na predloženie splnomocnenia nového právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

13. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2017